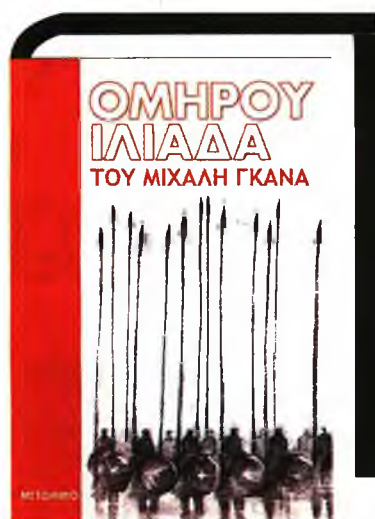

ΜΙΧΑΛΗΣ
ΓΚΑΝΑΣ
Ομήρου Ἰλιάδα

Εικονογράφηση
Σοφία
Παρασκευοπούλου.
Εκδόσεις Μεταίχμιο,
2019, σελ. 288,
τιμή 14,40 ευρώ

Ο Ομηρος και οι άλλοι

Μετά την *Οδύσσεια*, την περιμέναμε την *Ιλιάδα* του Μιχάλη Γκανά, για να συμπληρωθεί το σετ των ομηρικών επών στη γοητευτικά ιδιοσυγκρασιακή διασκευή του ηπειρώτη ποιητή. Λέμε ιδιοσυγκρασιακή γιατί το έπος παραμένει εκπληκτικά οικείο, την ώρα που ο Γκανάς δοκιμάζει ποικίλες ελευθερίες στη διαχείρισή του. Άλλοτε το ακολουθεί στίχο-στίχο και άλλοτε συμπυκνώνει ολόκληρες σκηνές σε λίγους στίχους: «*Τα γεγονότα τρέχανε κι άνοιγαν νέους δρόμους/ καθώς τα λύτρα πέρναγαν απόψε σ' άλλα χέρια/ Αδειάσανε την άμαξα ο Αχιλλεύς και Σία/ κι άφησαν για τον Εκτορα δυο τρία ρουχαλάκια/ να του φορέσουν όταν βγουν. Να μην κρυολογήσει;*» (Ραψωδία Ω). Άλλες ραψωδίες κυλούν στον δεκαπεντασύλλαβο των δημοτικών παραλογών κι άλλες σε λόγο πεζό που παραπέμπει σε λαϊκές αφηγήσεις ή αποκτούν αποχρώσεις της εκκλησιαστικής και της γραφειοκρατικής γλώσσας. Αυτούσοι σίχοι προηγούμενων μεταφράσεων της *Ιλιάδας* εμφανίζονται στο κείμενο, μαζί με ελληνικές παροιμίες, στίχους του *Ελύτη* και του *Λέοναρντ Κοέν*, του *Κρυστάλλη* και του *Μπρεχτ* και του ίδιου του Γκανά. Ένα μωσαϊκό κι ένα παιχνίδι, ένα κυνήγι θησαυρού, αναζητώντας συγγένειες με το έπος και παράλληλα προκαλώντας σκέψεις για τη γονιμοποίηση

ιδιότητα των αρχετυπικών κειμένων που διαπερνά τους αιώνες. Η εικονογραφημένη από τη **Σοφία Παρασκευοπούλου** κατά Γκανά *Ιλιάδα* δεν είναι παιδικό ανάγνωσμα, απευθύνεται εξίσου σε μεγάλους και μπορώ να τη φανταστώ ως ιδανικό κείμενο προς εξέταση στα μοδάτα εργαστήρια δημιουργικής γραφής αναδεικνύοντας πώς η περίφημη διακειμενικότητα, ο διάλογος μεταξύ των κειμένων, μπορεί να γίνει πραγματικά δημιουργικά.

ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΚΟΥΖΕΛΗ